

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2018)0526

Egyiptom, nevezetesen az emberi jogok védelmezőinek helyzete

Az Európai Parlament 2018. december 13-i állásfoglalása Egyiptomról, különösen az emberijog-védők helyzetéről (2018/2968(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyiptomról szóló korábbi állásfoglalásaira, elsősorban az egyiptomi kivégzésekről szóló 2018. február 8-i¹, az Egyiptomról, különösen Giulio Regeni ügyéről szóló 2016. március 10-i², az Ibrahim Halawa lehetséges halálbüntetéséről szóló 2015. december 17-i³ és az egyiptomi helyzetről szóló 2015. január 15-i⁴ állásfoglalására,
- tekintettel a halálbüntetésről, a kínzásról, a véleménynyilvánítás szabadságáról és az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az EU Külügyek Tanácsának Egyiptomról szóló, 2013. augusztusi és 2014. februári következtetéseire,
- tekintettel az EU és Egyiptom közötti 2001. évi társulási megállapodásra, amely 2004-ben lépett hatályba, és amelyet a 2007. évi cselekvési terv megerősített, tekintettel a 2017. július 25-én elfogadott, 2017–2020 közötti időszakra szóló EU–Egyiptom partnerségi prioritásokra, az 2017. évi EU–Egyiptom Társulási Tanácsot követően kiadott együttes nyilatkozatra, a politikai ügyekkel, emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó EU–Egyiptom albizottság 5. ülését követően kiadott 2018. januári együttes nyilatkozatra;
- tekintettel a Federica Mogherini, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) és az Európa Tanács főtitkára által a Halálbüntetés Elleni Európai és Világnap alkalmából kiadott, 2017. október 10-i együttes nyilatkozatra, valamint az EKSZ szóvivőjének a kopt keresztény zarándokok ellen Egyiptomban elkövetett támadásról szóló, 2018. november 2-i nyilatkozatára;
- tekintettel az ENSZ szakértői, többek között Nils Melzer, kínzás és más kegyetlen,

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0035.

² HL C 50., 2018.2.9., 42. o.

³ HL C 399., 2017.11.24., 130. o.

⁴ HL C 300., 2016.8.18., 34. o.

- embertelen vagy megalázó bánásmódok vagy büntetések elleni küzdelemmel foglalkozó különleges előadó 2018. január 26-i együttes nyilatkozatára, amely sürgette az egyiptomi hatóságokat a küszöbön álló kivégzések leállítására, Leilani Farha, az ENSZ megfelelő lakhatással foglalkozó különleges előadója és Michel Forst, az ENSZ emberijog-védők helyzetével foglalkozó különleges előadója 2018. december 4-i nyilatkozatára, valamint Michelle Bachelet, az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosa 2018. szeptember 9-i nyilatkozatára, amely elítélte 75 személy tömeges halálra ítéelését,
- tekintettel Egyiptom alkotmányára, különösen annak a kínzás valamennyi formájának és típusának tiltásáról szóló 52. cikkére, a gyülekezés szabadságáról szóló 73. cikkére és a nemzetközi humanitárius jog kötelező voltáról szóló 93. cikkére,
 - tekintettel az emberi jogok európai egyezményének 6. és 13. jegyzőkönyvére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2. cikkére,
 - tekintettel a tisztességes eljáráshoz és a jogi segítséghez való jogra vonatkozó afrikai alapelvekre és iránymutatásokra, amelyek minden körülmények között tiltják polgári személyek katonai törvényszék elé állítását,
 - tekintettel az emberi jogokra vonatkozó új uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre, amely az uniós szakpolitikák középpontjába kívánja helyezni az emberi jogok védelmét és felügyeletét,
 - tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményre, a gyermek jogairól szóló egyezményre, valamint az Emberi Jogok Arab Chartájára, amelyeket Egyiptom is ratifikált,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, amelynek Egyiptom is részes fele, és különösen annak 14. és 18. cikkére, valamint a halálbüntetésről szóló második fakultatív jegyzőkönyvére,
 - tekintettel az olasz parlament alsóháza, a Képviselőház határozatára, amely a Giulio Regeni olasz diák halálának kivizsgálásával kapcsolatos előrehaladás hiánya miatt felfüggesztette kapcsolatát az egyiptomi parlamenttel,
 - tekintettel a Szaúd-Arábia, Egyiptom, Bahrein és az Egyesült Arab Emírségek által Katar ellen 2017 júniusában bevezetett szankciók emberi jogi hatására az országon belül és regionálisan egyaránt, valamint az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala (OHCHR) által 2017 decemberében kiadott, az Öböl-válság emberi jogi hatásáról szóló jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az egyiptomi kormány fokozta a civil társadalmi szervezetek, emberijog-védők, békés aktivisták, jogászok, bloggerek, újságírók, munkajogi aktivisták, szakszervezeti szereplők elleni fellépését, többek között többeket letartóztatva és eltüntetve közülük, és a terrorizmus elleni és szükségállapotra vonatkozó jogszabályokat egyre gyakrabban alkalmazva; mivel 2018. október vége óta legalább 40 emberijog-védőt, jogászt és politikai aktivistát tartóztattak le, és egyeseket közülük erőszakkal ismeretlen helyre hurcoltak; mivel az emberijog-védő nők és az LGBTIQ személyek jogait védelmező

aktivisták – különösen rágalmozó kampányok és bíróság elé állítás révén – továbbra is az államilag irányított zaklatás különböző formáival szembesülnek;

- B. mivel Ezzat Ghoneim emberi jogokkal foglalkozó jogász, a Jogok és Szabadságok Egyiptomi Koordinációja (ECRF) vezetője 2018 márciusa óta előzetes letartóztatásban van, „emberi jogi terrorizmus” vádjával; mivel hollétéről nincs információ 2018. szeptember 4. óta, amikor egy bíróság elrendelte szabadlábra helyezését; mivel Ibrahim Metváli Hegázit, emberi jogokkal foglalkozó jogászt, az Eltűntek Hozzátartozóinak Ligája társalapítóját erőszakkal ismeretlen helyre hurcolták, megkínózták, majd önkényesen megelőző jelleggel őrizetbe vették, és továbbra is magánzárkában tartják; mivel az en-Nadím Központot 2017-ben erőszakkal bezárták;
- C. mivel Amal Fathi emberijog-védőt 2018 szeptemberében kétéves börtönbüntetésre ítélték az egyiptomi állammal szembeni károkozás céljából elkövetett „hamis hírek terjesztése”, valamint „közszeméremésértés” vádjával, amiért a kormányzat nemi erőszak elleni fellépés terén elkövetett mulasztásait bíráló videót tett közzé a közösségi médiában; mivel Amal Fathit a nemzetbiztonsággal összefüggő újabb vádak miatt indított nyomozás lezárulásáig előzetes letartóztatásban tartják;
- D. mivel Ola al-Kardavi katarai állampolgárt és férjét, Hoszán Khalaf egyiptomi állampolgárt 2017. június 30. óta borzalmas körülmények között tartják fogva Egyiptomban anélkül, hogy bármilyen vádat megfogalmaztak volna velük szemben; mivel 2018 júniusában az ENSZ önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoportja megállapította, hogy kínzásnak minősíthető kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódot alkalmaztak velük szemben, fogva tartásukat önkényesnek minősítették, és felszólították az egyiptomi kormányt, hogy helyezze őket szabadlábra;
- E. mivel 2016. február 2-án megtalálták a január 25-én Kairóban eltűnt Giulio Regeni holttestét, amely szörnyű kínzás és erőszakos halál nyomait viselte magán; mivel az egyiptomi hatóságok még mindig nem közölték az igazságot halálával kapcsolatban, és nem állították az összes elkövetőt bíróság elé; mivel Egyiptom ismét elutasította az olasz ügyészség azon kérését, hogy azonosítsa a Regeni eltűnésében és halálában részt vevő ügynököket;
- F. mivel a Riporterek Határok Nélkül legalább 38 olyan médiamunkást dokumentált, akiket munkájuk miatt, politikai alapú vádemelés alapján és a tisztességes eljárás többszörös megsértésével jelenleg őrizetben tartanak Egyiptomban; mivel a külföldi médiamunkások is célkeresztben vannak, számos nemzetközi médiatudósítót deportáltak, illetve megtagadták tőlük az Egyiptomba való belépést; mivel Mahmúd „Savkan” Abu Zeid fotóriportert jogszerű szakmai tevékenységéért ötéves börtönbüntetésre ítélték, és jelenleg egy jelentős pénzbüntetés ki nem fizetése miatt kiszabott további hathónapos börtönbüntetését tölti; mivel Iszmáil al-Iszkandarani közismert újságíró és a Sinai-félszigeten elkövetett emberijog-sértésekről beszámoló kevés újságíró egyikét 2015 novemberében őrizetbe vették, és 2018 májusában egy katonai bíróság tízéves börtönbüntetésre ítélte;
- G. mivel 2018 júliusában új médiatörvényt fogadtak el, amely kiterjesztette a média fogalmát minden 5 000 követőnél többel rendelkező közösségimédia-fiókra, így ezekkel szemben vádat lehet emelni „hamis hírek” terjesztése vagy bármilyen, törvénysértésre való uszításnak ítélt cselekmény miatt; mivel a polgári szabadságok – ezen belül a véleménynyilvánítás szabadsága és a médiaszabadság – tiszteletben tartása a

demokratikus társadalom alapjainak elengedhetetlen része, és az újságíróknak szabadon, a vádemeléstől vagy a börtönbüntetéstől való félelem nélkül kell gyakorolniuk hivatásukat;

- H. mivel számos uniós tagállamban székhellyel rendelkező vállalat továbbra is megfigyelési technológiákat exportál Egyiptomba, megkönnyítve a számítógépes betöréseket és a rosszindulatú szoftverek alkalmazását, valamint az emberijog-védőkkel és a civil társadalmi aktivistákkal szemben a közösségi médiában indított támadás más formáit; mivel ez az online véleménynyilvánítás szabadságának elnyomásához vezetett;
- I. mivel az elmúlt évben Egyiptom jogi támadást indított a nem kormányzati szervezetek ellen egy olyan jogszabály révén, amely értelmében az állambiztonsági hivataloknak kell jóváhagyniuk e szervezetek – külföldi vagy belföldi – finanszírozását, így gyakorlatilag betiltották őket; mivel 2018. november 15-én asz-Szíszi elnök felhívott a nem kormányzati szervezetekről szóló törvény felülvizsgálatára annak „kiegyensúlyozottabbá” tétele érdekében, és megbízta a parlamentet, hogy vizsgálja felül a törvényt; mivel a 173/2011 sz. „külföldi finanszírozási ügy” 16 vádlottja perének újratárgyalását 2018. december 20-ára tervezik, és a vád velük szemben nemzetközi szervezetek helyi kirendeltségeinek létrehozása és működtetése a kormányzat engedélye nélkül;
- J. mivel Egyiptomban 2017 áprilisa óta szükségállapot van érvényben, és azt 2018. október 21-től fogva három hónapra meghosszabbították; mivel az állami média szerint a szükségállapotot a „terrorizmus veszélyeinek és finanszírozásának” leküzdése érdekében vezették be; mivel az elnök és a nevében eljáró személyek jogosultak arra, hogy a három hónapos időszak alatt polgári személyeket szükségállapot idején létrehozott állambiztonsági bíróságok elé utaljanak; mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosa, Michelle Bachelet kritizálta azokat a kísérleteket, amelyek a biztonsági erők tagjai által állítólagosan elkövetett bűncselekmények miatti bírósági eljárás alóli mentességre irányulnak, mivel e kísérletek aláássák az egyiptomi nép bizalmát az iránt, hogy kormánya képes mindenki számára igazságot szolgáltatni;
- K. mivel Egyiptom 2015-ös terrorizmus elleni törvénye a terrorizmus széles körű meghatározását tartalmazza, amely magában foglalja „a közrend megsértését, a biztonság, az érdekek vagy a társadalom biztonságának veszélyeztetését, az alkotmány és a jog rendelkezéseinek akadályozását, a nemzeti egység, a szociális béke vagy a nemzetbiztonság károsítását”, ami a békés másként gondolkodókat, demokráciapárti aktivistákat és emberijog-védőket kiteszi annak a kockázatnak, hogy terroristáknak bélyegezik és halálra ítélik őket;
- L. mivel asz-Szíszi elnök uralma alatt az egyiptomi bíróságok legalább 2 443, előzetes halálbüntetést szabott ki, köztük legalább tizenkettőt gyermekek esetében, és legalább 1 451 halálos ítéletet erősített meg; mivel a megerősített halálbüntetések közül legalább 926 olyan tömeges perek eredménye, amelyek 15 vagy több személy ellen folytak egyszerre; mivel ugyanezen időszak alatt Egyiptom legalább 144 kivégzést hajtott végre; mivel a halálbüntetést, különösen a tömeges perekben, gyakran alkalmazták az alapvető jogaikat, többek között a gyülekezési szabadságot gyakorló személyek ellen;
- M. mivel augusztusban egy egyiptomi bíróság több mint 739 személy büntetését erősítette meg a 2013-as puccs után a Rabaa téren tartott tüntetésekkel kapcsolatban; mivel a bíróság 75 halálos ítéletet és további 47 fő esetében életfogytiglani szabadságvesztésről

szóló ítéletet erősített meg; mivel a tárgyalás során számos szabálytalanságra derült fény, és mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosa azt az igazságszolgáltatás súlyos tévedéseként jellemezte;

- N. mivel november végén Egyiptom bejelentette egy „állandó emberi jogi főbizottság” létrehozását, amely a hírek szerint azért jött létre, hogy reagáljon az Egyiptom emberi jogi fellépésére vonatkozó állításokra, továbbá „egységes egyiptomi víziót alakítson ki”; mivel e bizottság fő tagjai a kül- és belügyminisztériumok, a katonaság és a hírszerző szolgálatok képviselői;
- O. mivel annak ellenére, hogy a kopt kultúrát az alkotmány az ország „pilléréként” ismeri el, 2011 óta nőtt a kopt származású egyiptomiak elleni erőszak és megkülönböztetés, akik Egyiptom kilencmillió keresztényének többségét alkotják; mivel a főként muszlim vallású egyiptomi lakosság mintegy 10%-át kitevő kopt keresztényeket sújtja a szektariánus erőszak legnagyobb része; mivel 2018. november 2-án Minjában iszlám szélsőségesek támadtak meg egy kopt keresztény zarándokokat szállító buszt, amely támadás során hét személy meghalt és 19-en megsebesültek, és mivel ebből is látható, hogy Egyiptom milyen biztonsági kihívásokkal néz szembe;
- P. mivel az EU–Egyiptom Társulási Tanács 2018. december 20-án ül össze; mivel az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottsága küldöttségének egyiptomi látogatására a Társulási Tanács ülése előtt kerül sor; mivel Egyiptom nem küldött hivatalos meghívót a küldöttségnek;
- Q. mivel a 2011-es forradalom óta számos súlyos fejlemény következett be Egyiptomban, és a nemzetközi közösség támogatja az országot gazdasági, politikai és biztonsági kihívásainak leküzdésében; mivel Egyiptomban komoly biztonsági kihívásokkal kell szembenézni, különösen a Sínai-félszigeten, ahol terrorista csoportok biztonsági erők elleni támadásokat hajtottak végre; mivel Egyiptomban több pusztító terrorista támadásra került sor;
- R. mivel a 2017–2020 közötti időszakra szóló EU–Egyiptom közötti, 2017 júliusában elfogadott új partnerségi prioritások a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának egyetemes értékei melletti közös elkötelezettséget fogalmaztak meg, valamint a politikai szerepvállalás és a megerősített együttműködés megújított keretét képezik, többek között a biztonság, az igazságügyi reform és a terrorizmus elleni küzdelem tekintetében, az emberi jogok és az alapvető szabadságok kellő tiszteletben tartása alapján; mivel az Egyiptom és az Európai Unió közötti társulási megállapodás szerinti, politikai kérdésekkel, emberi jogokkal és demokráciával, nemzetközi és regionális kérdésekkel foglalkozó albizottság 2018. január 10–11-én tartotta ötödik ülését Kairóban, amely az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság területén folytatott együttműködéssel foglalkozott; mivel az EU-Egyiptom Társulási Bizottság 6. ülésére 2018. november 8-án került sor;
- S. mivel az EU Egyiptom első számú gazdasági partnere és a külföldi beruházások fő forrása; mivel az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz 2017–2020 közötti keretében az Egyiptomnak nyújtott uniós kétoldalú támogatás mintegy 500 millió EUR-t tesz ki; mivel a Külügyek Tanácsa 2013. augusztus 21-én megbízta a főképviselet az Egyiptomnak nyújtott uniós támogatás felülvizsgálatának feladatával; mivel e Tanács úgy határozott, hogy az EU Egyiptommal való együttműködését a helyszínen bekövetkezett eseményeknek megfelelően ki fogják igazítani;

- T. mivel a 2018. évi elnökválasztás folyamata során megszüntették a békés politikai ellenzéki tevékenység lehetőségeit, az egyiptomi szavazók politikai részvételhez való jogának tömeges megtagadása révén;
- U. mivel a Külügyek Tanácsának 2013. augusztus 21-i következtetései szerint „A tagállamok továbbá arról is megállapodtak, hogy felfüggesztik a belső elnyomásra alkalmas eszközök Egyiptomba irányuló kivitelére vonatkozó engedélyeket, áttekintik a 2008/944/KKBP közös álláspont hatálya alá tartozó eszközökre vonatkozó kiviteli engedélyeket, valamint felülvizsgálják az Egyiptom számára biztosított biztonsági segítségnyújtásukat”; mivel a Külügyek Tanácsa 2014 februárjában megerősítette e következtetéseket; mivel az alelnök/főképviseelő 2015. október 27-i írásbeli válaszában megerősítette, hogy e következtetések „politikai kötelezettségvállalást jelentenek az Egyiptomnak nyújtott bármilyen katonai támogatás ellen”;
1. határozottan elítéli az alapvető demokratikus jogok, különösen az online és offline véleménynyilvánítás szabadsága, az egyesülés és gyülekezés szabadsága, a politikai pluralizmus és a jogállamiság folyamatos korlátozását Egyiptomban; felszólít arra, hogy szüntessék meg az emberijog-védők, ügyvédek, tüntetők, újságírók, bloggerek, szakszervezeti tagok, diákok, nőjogi aktivisták, LMBTI-személyek, civil társadalmi szervezetek, nem kormányzati szervezetek, politikai ellenfelek és kisebbségek (beleértve a núbiaiakat) elleni erőszakot, felbujtást, gyűlöletbeszédet, zaklatást, megfélemlítést, erőszakos eltüntetések és cenzúrát az állami hatóságok, a biztonsági erők és szolgálatok, valamint más csoportok részéről Egyiptomban; elítéli a tiltakozók elleni túlzott erőszakot; felszólít az összes emberi jogi jogsértés független és átlátható kivizsgálására, valamint a felelősök felelősségre vonására;
 2. felszólítja az egyiptomi kormányt, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássa szabadon Ahmad Amasa, Hanan Badr el-Din, Amal Fathi, Ezzat Goveim, Ibrahim Metvalli Hegazi, valamint Azzuz Mahgub emberijog-védőket, továbbá a médiában dolgozó Mahmúd „Savkan” Abu Zeidet, Hisam Dzsafart, Mohamed „Oxigén” Ibrahimot, Iszmáíl Iszkandarant, Adel Szabrit, Ahmed Tarek Ibrahim Ziadát, Alaa Abdelfattahot, Sadi Abu Zaidot, Musztafa al-Ászart, Hasszán al-Bannaandot és Moataz Vadnant, valamint az összes többi fogva tartottat, akiket Egyiptom alkotmányának és nemzetközi kötelezettségeinek megsértésével a véleménynyilvánítás szabadságához való joguk békés gyakorlása miatt tartanak fogva; felszólítja Egyiptomot, hogy szabadon bocsátásukig engedélyezze számukra a családjukhoz, az általuk választott ügyvédekhez és a megfelelő orvosi ellátáshoz való teljes körű hozzáférést, valamint hogy folytasson le hiteles vizsgálatokat a rossz bánásmódra vagy kínzásra vonatkozó állítások ügyében; felszólítja az EU-t, hogy maradéktalanul hajtsa végre Egyiptomra vonatkozóan az exportellenőrzést azokra az árukra tekintettel, amelyeket kínzáshoz vagy halálbüntetés végrehajtásához lehet felhasználni;
 3. emlékezteti az egyiptomi kormányt arra, hogy Egyiptom és lakosságának hosszú távú jóléte az egyetemes emberi jogok tiszteletben tartásával, illetve a polgárok alapvető jogainak védelmét is ellátó demokratikus és átlátható intézmények kialakításával és megszilárdításával jár kéz a kézben; ebből adódóan felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre azon nemzetközi egyezmények alapelveit, amelyekhez Egyiptom csatlakozott;
 4. felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy szüntessék meg a folyamatban lévő, nem kormányzati szervekkel szembeni összes alaptalan bűnügyi nyomozást, többek között a

„külföldi finanszírozási” ügyben végzett nyomozást is, valamint helyezték hatályon kívül a nem kormányzati szervezetekről szóló, rendkívül szigorú törvényt; ösztönzi, hogy az egyesülés szabadságának érdekében egy olyan új jogi kerettel váltsák fel az említett törvényt, amelynek kialakítására az egyiptomi nemzeti, illetve a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban, a társadalmi szervezetekkel folytatott valódi egyeztetés során kerül sor;

5. súlyos aggodalmának ad hangot az egyiptomi bíróságokon tárgyalt tömeges perek és az e perek során nagy számban kiszabott halálos ítéletek, valamint börtönben letöltendő hosszú szabadságvesztések miatt; felszólítja az egyiptomi igazságügyi hatóságokat, hogy hagyjanak fel a halálbüntetés intézményének magánszemélyekkel szembeni alkalmazásával, többek között azon személyek esetében is, akik az állítólagos bűncselekmény elkövetésekor még nem töltötték be 18. életévüket, valamint hogy támogassák és tartsák tiszteletben a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát, amelynek Egyiptom részes fele, különösen pedig az Egyezségokmánynak a vádlottak egyértelmű vádak alapján történő, tisztességes és kellő időben lebonyolított eljáráshoz való jogáról szóló 14. cikkét, amely biztosítja a vádlottak jogainak tiszteletben tartását;
6. ismételten felszólítja Egyiptomot, hogy írja alá és erősítse meg a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának a halálbüntetés eltörlésére irányuló Második Fakultatív Jegyzőkönyvét, valamint a minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi ENSZ-egyezményt; arra ösztönzi az egyiptomi kormányt, hogy intézzen nyílt felkérést az ENSZ érintett különleges előadóihoz, hogy tegyenek látogatást az országban;
7. felszólítja az egyiptomi parlamentet, hogy vizsgálja felül az egyiptomi büntető törvénykönyvet, a büntetőeljárásról szóló törvényt, a terrorizmus elleni jogszabályokat és a katonai törvénykönyvet; felhívja az egyiptomi hatóságokat, hogy vessenek véget a civilek katonai bíróságok elé vitelének;
8. súlyos aggodalmának ad hangot a nemzetközi emberi jogi szervezetekkel vagy az ENSZ emberi jogi szerveivel együttműködő, illetve együttműködésre törekvő személyekkel szembeni – legutóbb például az ENSZ-nek a megfelelő lakhatásért felelős különleges előadójával kapcsolatos – megtorlások miatt; emlékezteti az egyiptomi hatóságokat arra, hogy ENSZ-tagként az ország köteles tartózkodni az ilyen cselekményektől;
9. elítéli az Egyiptomban élő kisebbségek folyamatos üldözését; újfent amelletti elkötelezettségének ad hangot, hogy Egyiptomban érvényesüljön a lelkiismereti és vallásszabadság, felszólít továbbá a nemzetközi együttműködés előmozdítására, többek között az egyiptomi kopt keresztények helyzetének értékelését célzó független ENSZ-vizsgálattal összefüggésben; felszólítja Egyiptomot, hogy vizsgálja felül az istenkáromlásról szóló törvényeit, valamint szavatolja a vallási kisebbségek védelmét;
10. sürgeti az egyiptomi kormányt, hogy a katari állampolgárokkal szemben 2017 júniusát követően bevezetett összes diszkriminatív intézkedést szüntesse meg, konkrét példaként említve Ola al-Qaradawi és férje, Hosam Khalaf ügyét;
11. támogatja az egyiptomi nép többségének törekvéseit, akik olyan szabad, stabil, virágzó, inkluzív és demokratikus országot kívánnak létrehozni, amely tiszteletben tartja az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal kapcsolatos nemzeti és nemzetközi

- kötelezettségvállalásait; emlékeztet arra, hogy fontos tényező a békés véleménynyilvánítás, illetve a bíráló gondolatok békés kinyilvánításának tiszteletben tartása;
12. őszinte részvétét fejezi ki a terrorizmus áldozatai családjainak; szolidaritását fejezi ki az egyiptomi néppel, és megerősíti elkötelezettségét a radikális ideológiák és terrorista csoportok elterjedése elleni küzdelem iránt;
 13. sürgeti az egyiptomi kormányt, hogy a Sínai-félszigeten valamennyi műveletet a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban hajtsanak végre és minden visszaélést alaposan vizsgáljanak ki, továbbá hogy haladéktalanul nyissa meg a Sínai-félsziget északi részét a független megfigyelők és újságírók előtt, gondoskodjon a lakosok alapvető szükségleteinek kielégítéséről, valamint hogy tegye lehetővé a független segélyszervezetek számára, hogy segítekkel segítsék a rászorulókat;
 14. felszólítja a főképviselőt/alelnököt, hogy kezelje prioritásként az emberi jog-védők egyiptomi helyzetét, és ítélje el az országban kialakult aggasztó emberi jogi helyzetet, többek között a halálbüntetés alkalmazását; sürgeti az EKSZ-t, hogy foglalkozzon az egyiptomi közelmúltbeli fejleményekkel és valamennyi befolyását latba vetve helyezzen nyomást Egyiptomra az emberi jogi helyzet javítása, valamint a küszöbön álló kivégzések feltartóztatása érdekében, továbbá hogy szólítsa fel Egyiptomot az őrizetbe vettek azonnali szabadon bocsátására, illetve hogy buzdítsa az egyiptomi hatóságokat a nemzetközi normák és jogszabályok betartására;
 15. hangsúlyozza, hogy az EU nagy jelentőséget tulajdonít a fontos szomszédnak és partnernek tekintett Egyiptommal való együttműködésnek; nyomatékosan sürgeti tehát Egyiptomot, hogy alkotmányával és a nemzetközi normákkal összhangban tartsa tiszteletben a demokrácia, az alapvető szabadságok és az emberi jogok előmozdítása érdekében 2017. július 27-én elfogadott EU–Egyiptom partnerségi prioritásokban vállalt kötelezettségeit; hangsúlyozza, hogy az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság területén tapasztalt folyamatos visszalépések ellenére került sor 2017-ben a partnerségi prioritások megkötésére Egyiptommal; sürgeti a főképviselőt/alelnököt és a tagállamokat, hogy az Egyiptommal folytatandó további együttműködést kössék az emberi jogok tiszteletben tartásához, valamint hogy az egyiptomi hatóságokkal folytatott valamennyi megbeszélés során központi kérdésként jelenítsék meg az emberi jogokkal kapcsolatos aggályokat, különösen ami a három rögzített prioritást illeti; ismételten kiemeli, hogy a migrációkezelés vagy a terrorizmus elleni fellépések nem áshatják alá az emberi jogokat;
 16. emlékezteti az egyiptomi hatóságokat arra, hogy az EU Egyiptommal kapcsolatos szerepvállalásának az európai szomszédosságpolitika „többért többet” elvével összhangban ösztönzően kell alapulnia, és a demokratikus intézmények, a jogállamiság és az emberi jogok terén elért reformoktól kell függenie;
 17. sürgeti az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy képviseljének határozott és egységes álláspontot az EU emberi jogokkal kapcsolatos álláspontját illetően az EU–Egyiptom Társulási Tanács 2018. december 20-i ülésén, csakúgy, mint az összes emberi jogi fórumon, valamint két- és többoldalú találkozókon, továbbá egyértelműen fogalmazzák meg, hogy milyen következményekkel néz szembe az egyiptomi kormány, amennyiben nem állítja le a visszaéléseket, például az emberi jogi jogsértések elkövetőivel szembeni célzott szankciók alkalmazása révén; felhívja továbbá az EU-t,

hogyan az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának következő ülésén tegyen közzé határozott hangú nyilatkozatot az ENSZ 2019. évi időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelésére vonatkozó ajánlások tekintetében is;

18. ismételten felháborodását fejezi ki Giulio Regeni olasz kutató megkínzása és meggyilkolása miatt; hangsúlyozza, hogy mindaddig nyomást fog gyakorolni az uniós hatóságokra az egyiptomi partnereikkel való együttműködés tekintetében, amíg ki nem derül az igazság az ügyben és az elkövetőket felelősségre nem vonják; emlékezteti az egyiptomi hatóságokat a Giulio Regeni ügyét vizsgáló olasz és egyiptomi jogi csapat biztonságával kapcsolatos felelősségükre;
19. újfent felhívja a tagállamokat, hogy állítsák le az Egyiptomba irányuló olyan megfigyelési technológiai és biztonsági felszerelések kivitelét, amelyek elősegíthetik az emberijog-védők és civil társadalmi aktivisták – többek között a közösségi média – elleni támadásokat;
20. rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy az egyiptomi hatóságok nem mutattak hajlandóságot arra, hogy megszervezzék az emberi jogokkal foglalkozó parlamenti albizottság kairói látogatását; elvárja, hogy az EU hívja fel a figyelmet arra a problémára, hogy az egyiptomi hatóságok folyamatosan elutasítják a látogatás engedélyezését;
21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Egyiptom kormányának és parlamentjének.